हालिक zum Pfluge gehörig; *m.* Pflüger.
हाव *m.* Herbeiruf.
हास्, **हासते** wettlaufen.
हास *m.* Gelächter, Heiterkeit, Scherz, Spott.
हासक *m.* Spafsmacher.
हासन lachen machend, komisch.
हासिन् lachend, prangend mit (—°).
हास्तिक *n.* eine Menge Elefanten.
हास्तिन *Adj.* Elefanten-; *n.* = *folg.*
हास्तिनपुर *n.* = **हस्तिनापुर**.
हास्य lächerlich, komish. *n.* Gelächter, Spafs; **हास्यार्थम्** zum Scherz.
हास्यता *f.*, **°त्व** *n.*, **°भाव** *m.* Lächerlichkeit.
हास्यार्णव *m. T. eines Lustspiels.*
हाहाकार *m.* der Ausruf **हाहा**, Wehegeschrei; **°कृत** *o.* **°भूत** weherufend.
1. **हि**, **हिनोति**, **हिनुते**, **हिन्वति** (**जिघ्यति**, **हियति**) in Bewegung setzen (*Med. auch refl.*), antreiben, fördern; schleudern, werfen, schicken, herbeischaffen. *p.p.* **हित** *s. bes.* **आ** herbeischaffen, bringen. **प्र** (**प्रहिणोति**) erregen, antreiben, schleudern, werfen, herbeischaffen, zustellen, hinreichen; ausschicken, verjagen, senden, entlassen. *p.p.* **प्रहित** angetrieben, geworfen, gerichtet (*Augen*), hingeschafft, gebracht; abgeschickt, entsandt, fortgejagt. **उपप्र** hinschicken zu (*Dat.*).
2. **हि** (*indecl.*) denn, ja, nämlich, allerdings, wohl; so—denn, doch (*auffordernd beim Imperat. o. Opt.*); *oft nur explet., nie am Anfang eines Satzes.*
हिंस्, **हिनस्ति**, **हिंस्ते**, **हिंसति** verletzen, schädigen, töten; *p.p.* **हिंसित**. *Caus.* **हिंसयति** *dass. Desid.* **जिहिंसिषति** verletzen wollen. **उप** *u.* **वि** = *Simpl.*
हिंसा *f.* Verletzung, Schädigung.
हिंसक verletzend, schädigend (*meist* —°).
हिंसन *n.* = **हिंसा**.
हिंस्य zu verletzen, zu töten.
हिंस्र verletzend, boshaft, streng gegen (—°). *m.* Raubtier.
हिंस्रजन्तु *u.* **°पशु** *m.* = *vor. m.*
हिक्क, **हिक्कति** schlucksen; *p.p.* **हिक्कित** *n.* das Schlucksen.
हिक्का *u.* **हिक्किका** *f.* = *vor. p.p.*
हिङ् *der Laut einer Kuh zu ihrem Kalbe; mit* **कर्** den Laut hiñ ausstofsen.
हिङ्कार *m.* der Laut hiñ.
हिङ्गु *m.* die Asafötida-Pflanze; *n.* das Harz ders.
हिङ्गुल *u.* **°क** Mennig *o.* Zinnober.
हिडिम्ब *m.*, **आ** *f. N. eines Râkshasa u. seiner Schwester.*
हिण्ड् *mit* **आ** umherschweifen.*
1. **हित** (*s.* 1. **धा**) gesetzt, gestellt, gelegt; befindlich in (*Loc.*); eingerichtet, bestimmt; ordentlich, gehörig, ersprieſslich, günstig, zuträglich, gut gegen *o.* für (*Dat., Loc., Gen. o.* —°). *f.* **आ** *s. bes.* — *n.* das Gute, Glück, Wohl, Heil.
2. **हित** (*s.* 1. **हि**) getrieben, angeregt.
हितकर wohlthuend, nützend.
हितकाम wohlwollend.
हितकाम्या *f.* das Wohlwollen, *nur Instr.*
हितकारक, **°कारिन्** *u.* **°कृत्** = **हितकर**.
हितप्रयस् der die Opferspeise aufgestellt hat *o.* dem sie aufgestellt ist.
हितबुद्धि *f.* gute Absicht; *Adj.* wohlmeinend.
हितमित्र gute Freunde habend.
हितवचन *n.* guter Rat.
हितवन्त् Gutes *o.* Nutzen bringend.
हिता *f.* best. Adern; Damm.
हिताभङ्ग *m.* Durchbruch eines Dammes.
हितार्थिन् jemd. (*Gen.*) Gutes wünschend.
हिताहित gut und böse; *n.* Nutzen und Schaden, Wohl und Wehe.
हिति *f.* (—°) Sendung, Auftrag.
हितेच्छा *f.* Wohlwollen für (—°).
हितैषिन् Gutes wünschend, wohlwollend. *Abstr.* **°षिता** *f.*
हितोपदेश *f.* gute Unterweisung, *T. eines Fabelbuchs.*
हिल्ल, **हिल्लाय** *u.* **हिल्ली** *s.* 2. **हा**.
हिन्ताल *m. N. eines Baumes.*
हिन्दु *m.* ein Hindu.
हिन्दुस्थान *n.* Hindustan.
हिन्दोल *m.* Schaukel.
हिन्व *m.* Treiber, Anreger.